

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 18 FEBRUARI 2009

Voormiddag

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 18 FÉVRIER 2009

Matin

La séance est ouverte à 10.59 heures et présidée par M. André Frédéric.

De vergadering wordt geopend om 10.59 uur en voorgezeten door de heer André Frédéric.

01 Vraag van mevrouw Leen Dierick aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "de behandeling van aanvragen voor een verblijfsvergunning om medische redenen" (nr. 9874)

01 Question de Mme Leen Dierick à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "le traitement des demandes d'obtention d'un titre de séjour pour raisons médicales" (n° 9874)

01.01 Leen Dierick (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling die aan een ziekte lijdt, waarvoor hij in zijn land van oorsprong geen adequate behandeling kan krijgen, bij ons een verblijfsvergunning bekomen. Over zijn medische toestand moet het advies worden ingewonnen van een ambtenaar-geneesheer, alvorens een verblijfsvergunning kan worden afgeleverd.

Met betrekking tot deze procedure hebben wij enkele verontrustende berichten gekregen. Naar verluidt zouden de betrokken dossiers een grote achterstand in de behandeling vertonen. Een wachttijd van meer dan een jaar is meer regel dan uitzondering.

Mevrouw de minister, ik heb een aantal vragen ter zake.

Hoeveel ambtenaren-geneesheren zijn momenteel in dienst bij de DVZ om over deze dossiers een advies uit te brengen? Klopt het dat de dossiers in toepassing van artikel 9ter een belangrijke achterstand oplopen? Zo ja, wat is hiervan de reden? Hoeveel bedraagt deze achterstand? Welke maatregelen neemt u als minister om deze achterstand weg te werken? Kunnen de dossiers van personen die reeds zijn erkend in het kader van artikel 9ter en een verlenging van hun verblijfsvergunning vragen, niet via een verkorte procedure worden behandeld?

01.02 Minister Annemie Turtelboom: Mijnheer de voorzitter, de twee artsen die bij DVZ in dienst waren hebben andere carrièrekeuzes gemaakt. Sinds 1 januari 2009 zijn er bij de bevoegde dienst geen artsen meer actief. Een nieuwe arts die einde 2008 werd geselecteerd, treedt in de komende weken in dienst. Daarenboven werd een Seloraanwervingsprocedure opgestart om in totaal zes ambtenaren-geneesheren beschikbaar te hebben.

Om onmiddellijk een oplossing te vinden voor dit nijpend tekort, heb ik contact gehad met de minister van Landsverdediging, om tijdelijk een beroep te doen op artsen van Landsverdediging.

Er bestaan mogelijkheden om medische dossiers ten gronde te beslechten zonder advies van een arts en zonder achterstand in behandeling te creëren. Dat is, ten eerste, indien de aanvrager op een andere rechtsbasis of om andere motieven in het bezit kan worden gesteld van een verblijfsvergunning, indien er feiten van openbare orde of nationale veiligheid zijn die leiden tot uitsluiting van het voordeel van artikel 9ter.

Ondanks het feit dat momenteel geen arts meer in dienst is, kunnen natuurlijk de nieuwe aanvragen in toepassing van artikel 9ter wel worden onderzocht wat hun ontvankelijkheid betreft. Op 9 februari 2009

hebben 959 aanvragen nog geen beslissing ontvangen met betrekking tot de ontvankelijkheid. Dit komt overeen met een 9ter-instroom van ongeveer zes weken.

Wat betreft de personen die al zijn erkend in het kader van artikel 9ter meen ik te begrijpen dat u de personen bedoelt die na een verzoek op grond van artikel 9ter al een eerste verblijfstitel van een jaar hebben ontvangen.

Bij de eerste afgifte van de titel wordt aan de vreemdeling meegedeeld dat hij de verlenging ervan bij het gemeentebestuur moet aanvragen tussen de 45ste en de 30ste dag voor de vervaldatum.

De nodige stukken moeten dan worden voorgelegd. Deze sperperiode dient precies om te verhinderen dat een eventuele vertraging in het gemeentelijk dossier zou leiden tot een onderbreking van de verblijfstitel.

01.03 Leen Dierick (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord.

Het verheugt mij dat u deze problematiek aanpakt en dat er contacten zijn gelegd met Defensie. Het is inderdaad noodzakelijk dat we creatief zijn om oplossingen naar voren te schuiven en dat het nodige wordt gedaan om die achterstand toch niet te veel te laten oplopen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

02 Vraag van mevrouw Leen Dierick aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "de rijbewijzen van vreemdelingen" (nr. 10402)

02 Question de Mme Leen Dierick à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "les permis de conduire des étrangers" (n° 10402)

02.01 Leen Dierick (CD&V): Mijnheer de voorzitter, recent verschenen in de media een aantal berichten over vreemdelingen die in België hun rijbewijs omruilen op grond van de EU-wetgeving, de Conventie van Genève en een negentigtal bilaterale verdragen. Zowat tienduizend buitenlanders ruilen jaarlijks hun rijbewijs uit hun land van herkomst voor een Belgisch exemplaar. Daarbij werden helaas ook ongeveer 1.900 fraudegevallen ontdekt. Er bestaan concrete aanwijzingen dat sommigen in hun land van herkomst een rijbewijs verwierven door corruptie of vervalsing. In andere landen kan men dan weer een rijbewijs bekomen zonder enige vorm van examen. Wanneer men dan in België arriveert, volstaat het vaak om een immatriculatiebewijs voor te leggen om hier een nieuw rijbewijs te krijgen, dat geldig is in ons land.

Graag had ik een antwoord gekregen op de volgende vragen.

In welke mate is het bezit van een rijbewijs een doorslaggevende factor voor het bekomen van een verblijfsvergunning? Kan dat een rol spelen in de regularisatievoorwaarden? Indien ja, vormt dat dan geen aanmoediging voor rijbewijsfraude in het thuisland, bijvoorbeeld door op een of andere slinkse wijze snel een rijbewijs te verwerven alvorens hier in België asiel aan te vragen?

Bent u, mevrouw de minister, ook voorstander van meer samenwerking tussen de FOD Mobiliteit en de dienst Vreemdelingenzaken om dergelijke fraude op te sporen? Zo ja, welke concrete maatregelen kunnen hiervoor worden genomen?

02.02 Minister Annemie Turtelboom: Mijnheer de voorzitter, beste collega, het eventueel bezit van een rijbewijs speelt geen enkele rol bij de evaluatie van een verblijfsaanvraag in België. Hoe dan ook, ben ik steeds bereid om samen te werken met de FOD Mobiliteit, om beide reglementeringen zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen en fraude tegen te gaan. Zo heeft er in december nog een vergadering over rijbewijzen van vreemdelingen plaatsgevonden, met de medewerkers van de FOD Mobiliteit, het Rijksregister en de dienst Vreemdelingenzaken.

02.03 Leen Dierick (CD&V): Ik dank u voor uw antwoord.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

03 Question de M. Fouad Lahssaini à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "la manifestation devant le centre 127bis le 22 janvier 2009" (n° 11115)

03 Vraag van de heer Fouad Lahssaini aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "de betoging voor het centrum 127bis op 22 januari 2009" (nr. 11115)

03.01 **Fouad Lahssaini** (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, madame la ministre, ma question sera très brève. Je voudrais vous parler d'un incident qui s'est produit le 22 janvier 2009 où une vingtaine de manifestants se trouvaient devant la porte du centre 127bis. Il semblerait que certains membres du personnel se trouvant à l'extérieur aient été visés par des projectiles lancés par ces manifestants.

Madame la ministre, confirmez-vous les faits?

Est-il vrai que des membres du personnel se trouvaient en dehors du centre?

Quelle est la réglementation en vigueur pour le personnel lors de manifestations devant le centre?

03.02 **Annemie Turtelboom**, ministre: Monsieur le président, cher collègue, lors de la manifestation du mercredi 21 janvier devant le centre 127bis à Steenokkerzeel, des manifestants ont effectivement jeté des objets par-dessus la clôture ainsi que des pétards en direction du centre.

Sur les balles de tennis qui ont été lancées, on pouvait lire des menaces telles que "cipier in het vizier", ce qui signifie littéralement "gardien en joue" ou encore "une balle pour le directeur". Par contre, à aucun moment, le personnel n'a quitté le périmètre du centre. De leurs postes, les agents ont continué à surveiller la manifestation sans répondre aux provocations ou chercher la confrontation.

Lorsqu'il y a une manifestation, les portes du centre sont tenues fermées. Le personnel est prié de ne pas réagir aux provocations et de faire régner le calme parmi les occupants. Pour la sécurité extérieure, nous faisons appel aux services de police.

03.03 **Fouad Lahssaini** (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, je remercie Mme la ministre pour sa réponse, qui ne me satisfait toutefois pas. Les informations dont je dispose avaient un cachet de certitude. Je vais vérifier la véracité des faits qui m'ont été rapportés.

Je ne manquerai pas de revenir sur cette question car il me semble que la réglementation n'a pas été appliquée par le personnel ou que le personnel a pu être débordé. Mon objectif était de connaître les limites de leurs fonctions et de leur zone d'intervention.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président**: Les questions n° 9542 et n° 11195 de Mme Clotilde Nyssens sont transformées en questions écrites ainsi que la question n° 10957 de Mme Yolande Avontroodt.

Pour le reste, et comme nous sommes en avance sur l'horaire prévu à l'agenda, nous devons attendre l'arrivée des collègues.

04 Question de Mme Karine Lalieux à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "la durée des procédures d'asile depuis la réforme de la procédure en juin 2007" (n° 10543)

04 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "de duur van de asielprocedures sinds de hervorming van de procedure in juni 2007" (nr. 10543)

04.01 **Karine Lalieux** (PS): Monsieur le président, madame la ministre, c'est depuis le 1er juin 2007, avec la création du Conseil du contentieux des étrangers, que la nouvelle procédure d'asile a véritablement été mise en place.

Pour rester dans la même lignée que mes questions précédemment posées, j'aimerais dès lors connaître les chiffres suivants.

Depuis l'entrée en vigueur de la réforme, quelle est la durée moyenne des procédures d'asile respectivement dans les 3 cas suivants:

- ceux dans lesquels l'asile est accordé en première instance;

- ceux dans lesquels il est refusé et où aucun recours n'est formé devant le Conseil du contentieux des étrangers;
- ceux dans lesquels il est refusé et où un recours est formé devant le Conseil du contentieux des étrangers?
Dans ce cas, je voudrais connaître la durée moyenne comprenant la durée totale du recours devant le Conseil du contentieux.

04.02 Annemie Turtelboom, ministre: Monsieur le président, chère collègue, entre le 1er juin 2007 et le 31 décembre 2008, la durée moyenne pour obtenir l'asile en première instance a été de cinq mois. Cela concerne 3.960 dossiers.

La durée moyenne de traitement des demandes d'asile refusées en première instance et qui ne font pas l'objet d'un recours est d'environ 3 mois.

La durée moyenne de la procédure d'asile, recours compris devant le Conseil du contentieux, est de 9 mois.

04.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, je remercie Mme la ministre pour ces précisions.

On voit ainsi que la réforme de la loi a amené une diminution significative de la durée de traitement des dossiers, ce qui améliore les conditions des personnes qui introduisent ces demandes d'asile.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de controle op samenlevingscontracten" (nr. 10783)

05 Question de M. Peter Logghe au ministre de l'Intérieur sur "le contrôle des contrats de vie commune" (n° 10783)

05.01 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik schrok even. Ik dacht dat ik zeker op tijd zou zijn en dat ik nog een halfuur tijd had om rustig een koffie te drinken, maar goed, ik zal er onmiddellijk aan beginnen.

Mevrouw de minister, het gaat over samenlevingscontracten en cijfers die ik van u heb gekregen of van uw collega minister De Padt. In 2007 werden er in ons land – berekend bij metingen – 45.000 huwelijken gesloten en – zeer merkwaardig – 47.470 samenlevingscontracten. Die vorm van samenleving zit dus blijkbaar duidelijk in de lift. Men kan zich afvragen waarom dat zo is. Ten opzichte van 2006 is er een stijging met 43%. In het Vlaamse Gewest gaat het zelfs over een stijging met 69%. Dat is toch wel merkwaardig.

Mevrouw de minister – dit is een ander verhaal –, enkele jaren geleden werd op vraag van de lokale overheden door uw voorgangers prioriteit gegeven aan het opsporen van zogenaamde schijnhuwelijken, huwelijken die dus alleen werden gesloten met het oog op verblijfsrechtelijke gevolgen.

Mevrouw de minister, ik krijg meldingen binnen dat steeds meer vreemdelingen zich op het samenlevingscontract storten om dezelfde verblijfsrechtelijke gevolgen te verkrijgen. Op het samenlevingscontract gebeurt omzeggens geen controle door de overheid.

Mevrouw de minister, ten eerste, hebt u cijfermatige gegevens van het aantal schijnsamenlevingscontracten in 2007 en 2008? Die cijfers mogen mij steeds op papier worden overhandigd.

Ten tweede, is het juist dat het sluiten van een zogenaamd schijnsamenlevingscontract in tegenstelling tot het schijnhuwelijk niet strafbaar is? Plant de regering initiatieven voor die materie?

Ten derde, wordt het, gelet op cijfers en vooral gelet op de geruchten die ons uit bepaalde steden bereiken, niet dringend tijd dat aan de controle op de samenlevingscontracten en vooral schijnsamenlevingscontracten de grootste prioriteit wordt gegeven?

Ten vierde, een alternatief, wordt het geen tijd om de verblijfsrechtelijke gevolgen van het samenlevingscontract, volgens sommigen de reden bij uitstek waarom zoveel mensen zich hierop storten, gewoon te schrappen?

05.02 Minister **Annemie Turtelboom**: Mijnheer Logghe, een verklaring van wettelijke samenwoning moet in België worden afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand. Momenteel bestaat er geen verplichting om dat soort verklaringen aan de DVZ te melden.

Het is correct dat het sluiten van een schijnpartnerschap tot op heden niet uitdrukkelijk strafbaar werd gesteld, in tegenstelling tot het schijnhuwelijk, dat werd geregeld in de artikelen 146bis en 167 van het Burgerlijk Wetboek.

Het is echter niet juist te zeggen dat het sluiten van een schijnsamenlevingscontract op dit ogenblik niet strafbaar is. Op grond van de geldende regels van het strafrecht, meer bepaald valsheid in geschriften, gebruik van valse stukken en oplichting, kan dat misbruik immers worden aangepakt.

Er wordt al veel aandacht besteed aan de controle op het samenwonen. De wet voorziet in een controleperiode van drie jaar om na te gaan of partners samenwonen. Dat geldt zowel voor gehuwde partners als voor partners verbonden door een samenlevingscontract. Het is dus mogelijk om een einde te maken aan het verblijf van de vreemdeling die door het sluiten van een samenlevingscontract een tijdelijk verblijfsrecht in ons land heeft verworven, indien de partners geen koppel meer vormen en dus niet meer aan de vereiste voorwaarden van gezinshereniging voldoen.

Gelet op de maatschappelijke evolutie heeft België ervoor gekozen wettelijke partners toe te laten in het kader van de gezinshereniging. Bovendien voorziet de Europese richtlijn 2003/38 in dat recht, in het geval het geregistreerd partnerschap met het huwelijk wordt gelijkgesteld.

05.03 **Peter Logghe** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, u zult begrijpen dat ik toch even moet reageren op wat de minister hier verklaart. Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord.

Ik kijk uit naar cijfermatige gegevens over het aantal schijnsamenlevingscontracten in 2007 en 2008. Ik denk dat er geen cijfers zijn, maar ik zal ze toch opvragen.

U zegt dat dat niet uitdrukkelijk strafbaar wordt gesteld. Men kan eventueel proberen om dat via de omweg van valsheid in geschriften strafbaar te stellen.

De vraag rijst dan toch van hoeveel dossiers van vervolgte schijnsamenlevingscontracten u op dit moment weet hebt? Zijn er al geweest en hoeveel?

Het is een verschil in politieke benadering. Wij zijn van mening dat, als men de verblijfsrechtelijke gevolgen van het samenlevingscontract schrapt, men een deel van de wortel zou vernietigen, die aanleiding geeft tot het succes van dat contract.

Ik contacteer u in elk geval nog over de cijfers van 2007 en 2008. Ik zal het dossier opvolgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Le **président**: Je propose d'attendre quelques minutes pour permettre à nos excellents collègues de nous rejoindre. Cela dit, s'il nous fallait attendre trop longtemps, je proposerai de reporter les questions restantes.

05.04 **Annemie Turtelboom**, ministre: Jusqu'à cet après-midi?

De **voorzitter**: Tot volgende week.

05.05 **Annemie Turtelboom**, ministre: Cela me convient parfaitement.

Le **président**: Je fais preuve de patience parce que les collègues qui devaient poser leur question en point 6 ou 7 de notre agenda ne pouvaient pas savoir que l'on démarrerait plus tôt que prévu.

06 **Question de M. Xavier Baeselen à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "l'annulation par le Conseil d'État de certaines dispositions de l'arrêté royal sur le régime des centres fermés" (n° 10394)**

06 **Vraag van de heer Xavier Baeselen aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "de vernietiging**

door de Raad van State van sommige bepalingen van het koninklijk besluit betreffende de gesloten centra" (nr. 10394)

06.01 **Xavier Baeselen** (MR): Monsieur le président, madame la ministre, le Conseil d'État se serait prononcé à deux reprises, saisi notamment par la Ligue des droits de l'homme, sur certaines dispositions de l'arrêté royal relatif au régime des centres fermés.

Les annulations auraient trait aux limitations de visite aux personnes détenues et à l'échange de correspondance. La possibilité d'isolement sans avis médical de personnes qui présentent un risque de suicide est également annulée. Par contre, le Conseil d'État aurait maintenu les dispositions relatives à l'enfermement potentiel des enfants.

La Ligue des droits de l'homme avait introduit une requête au Conseil d'État demandant l'annulation pure et simple de l'arrêté royal du 2 août qui règle le régime et le fonctionnement des centres fermés pour étrangers. Dans un arrêt rendu en décembre, le Conseil d'État n'a annulé que quelques dispositions de cet arrêté royal.

Le Conseil d'État aurait estimé que le centre INAD, situé dans l'enceinte de l'aéroport de Bruxelles-National et qui a une capacité d'accueil d'une trentaine de personnes, doit également être soumis à la réglementation prévue par l'arrêté royal.

Dans un deuxième arrêté, également rendu en décembre, le Conseil d'État a annulé l'arrêté ministériel relatif à la Commission des plaintes des centres fermés auprès de laquelle les personnes détenues peuvent exposer leurs griefs sur la vie dans le centre fermé. L'annulation se base sur un motif purement technique: le gouvernement n'avait pas consulté la section législation du Conseil d'État.

Madame la ministre, pouvez-vous préciser la portée exacte des décisions prises en cette matière par le Conseil d'État?

Quelles conséquences pratiques ces arrêts entraîneront-ils sur le terrain?

Comment serait-il possible de réparer les dispositions ainsi attaquées?

06.02 **Annamie Turtelboom**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, en ce qui concerne l'annulation de certains articles de l'arrêté royal du 2 août 2002, je vous confirme que les articles annulés par le Conseil d'État ne sont pas appliqués. Mon administration se conforme ainsi aux dispositions déterminées par l'arrêt du Conseil d'État.

Un projet d'arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 2 août 2002 est en cours d'élaboration. L'arrêté ministériel du 23 septembre 2002 relatif au fonctionnement de la commission et du secrétariat permanent a été annulé pour défaut de consultation de la section législation du Conseil d'État.

J'ai adopté, le 23 janvier 2009, un nouvel arrêté ministériel qui a été publié le 27 janvier 2009 au Moniteur belge.

L'avis rendu par le Conseil d'État le 20 janvier 2009 a été suivi. Conformément à cet avis, les plaintes introduites avant l'entrée en vigueur de cet arrêté seront traitées selon les règles fixées par les articles 5 et suivants du nouvel arrêté.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président**: La question n° 11011 de M. Stefaan Van Hecke est transformée en question écrite.

Mevrouw Dierick, als uw collega's aankomen voor u uw vraag hebt beëindigd, kunnen ze hun vragen ook stellen. Als ze niet op tijd aankomen vervallen hun vragen automatisch.

07 **Questions jointes de**

- **Mme Camille Dieu à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "la réinstallation des réfugiés dits très vulnérables" (n° 10360)**

- **Mme Sarah Smeyers à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "les projets d'accueil de réfugiés irakiens dans notre pays" (n° 10445)**

- **Mme Jacqueline Galant à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "l'aide aux plus faibles"**

(n° 10531)

- Mme Leen Dierick à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "le système de réinstallation" (n° 10885)

- M. Michel Doomst à la ministre de la Politique de migration et d'asile sur "le système de réinstallation" (n° 10908)

07 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Camille Dieu aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "de vestiging in ons land van de zogenaamd heel kwetsbare vluchtelingen" (nr. 10360)

- mevrouw Sarah Smeyers aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "de plannen om Irakese vluchtelingen op te vangen in ons land" (nr. 10445)

- mevrouw Jacqueline Galant aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "de steun aan de zwaksten" (nr. 10531)

- mevrouw Leen Dierick aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "het systeem van resettlement" (nr. 10885)

- de heer Michel Doomst aan de minister van Migratie- en asielbeleid over "het systeem van resettlement" (nr. 10908)

07.01 **Leen Dierick** (CD&V): Mevrouw de minister, u bent enkele dagen geleden naar het Afrikaanse Kenia geweest samen met uw Nederlandse ambtsgenoot. U bent gaan kijken hoe resettlement daar werkt. Nederland zal in Kenia vluchtelingen selecteren en uitnodigen om naar Nederland te komen. Dankzij resettlement kunnen die vluchtelingen die al jaren in uitzichtloze situaties leven in bijvoorbeeld vluchtelingenkampen op een georganiseerde manier bescherming krijgen in een veilig land. Omdat de Europese Unie de lidstaten onlangs heeft opgeroepen om samen 10.000 gevluchte Irakezen vanuit Syrië en Jordanië te resettelen overweegt u blijkbaar ook om 50 Irakezen uit te nodigen in ons land. Syrië en Jordanië herbergen maar liefst twee miljoen Irakese vluchtelingen.

Ik heb hierover een aantal vragen. Zijn er al concrete afspraken gemaakt met de Nederlandse minister op het vlak van resettlement? Hoe verloopt de samenwerking met het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties? Zijn er ook andere regio's waarmee u denkt dat er projecten inzake resettlement kunnen worden opgestart? Worden er ook afspraken gemaakt op Europees niveau voor een gezamenlijke aanpak van de mogelijkheden tot resettlement?

07.02 Minister **Annemie Turtelboom**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het verheugt me u te kunnen aankondigen dat het voorstel tot resettlement of hervestiging aangenomen is door de Ministerraad op 13 februari. Concreet was mijn voorstel aan de Ministerraad om 50 Irakese vluchtelingen die behoren tot zeer kwetsbare groepen te hervestigen in België. Ik denk daarbij aan alleenstaande vrouwen of alleenstaande vrouwen met kinderen. Die vluchtelingen leven al gedurende verschillende jaren in vluchtelingenkampen in Jordanië en Syrië.

Ze kunnen niet terug naar hun land van oorsprong Irak maar ook lokale integratie behoort niet tot de mogelijkheden. Dat is immers altijd zeer belangrijk bij hervestiging. Minder dan 1 procent van de vluchtelingen komt daarvoor in aanmerking. De eerste regel is steeds dat men bekijkt of men terug kan naar het land van oorsprong. De tweede regel is dat men bekijkt of men zich lokaal kan integreren in het land waarheen men is gevlucht. Als die beide niet kunnen, denkt men aan resettlement.

Persoonlijk vind ik het zeer belangrijk dat ons land deze verantwoordelijkheid op zich neemt. Het is een daad van internationale solidariteit, zowel voor de Irakese vluchtelingen als voor de landen die nu al meer dan twee miljoen vluchtelingen opvangen.

Mijn initiatief kadert – zoals u in de vraag hebt vermeld – binnen de besluiten van de Raad voor Justitie en Binnenlandse Zaken van november 2009 waar de Europese Unie de lidstaten vroeg om 10.000 kwetsbare Irakese vluchtelingen op te vangen. Al onze buurlanden hebben zich geëngageerd voor dit programma. Duitsland vangt 2.500 vluchtelingen op, Frankrijk 500, Nederland meer dan 200, Luxemburg 25 en ik ben blij dat wij hier in België ook ons steentje zullen bijdragen.

Ik heb het voorstel gedaan om 50 vluchtelingen op te vangen. Het is voor ons de allereerste keer dat wij aan resettlement doen en wij staan voor de volledige opstart van een programma.

Gemeenschapsfondsen als het Europees Fonds voor de Vluchtelingen kunnen tussenkomen in de kosten voor hervestiging. Nu de beslissing is genomen, kan België daarvoor een aanvraag indienen. Voor de

selectie zelf van de vluchtelingen zal het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bepalende rol spelen, daar de selectie gebeurt aan de hand van dossiers die door de UNHCR aan het Hoog Commissariaat worden doorgespeeld.

Wat het onthaal betreft, hebben wij deze week nog een vergadering met het kabinet van de minister voor Sociale Integratie, Marie Arena, om te kijken op welke manier wij dat onthaal het beste kunnen organiseren. Aansluitend bij de aanbevelingen van UNHCR pleit ik ervoor een ad hoc opvang te voorzien, en niet in opvang in de bestaande open centra, omdat UNHCR erop hamert dat geresettlede vluchtelingen en gewone asielzoekers samen in één centrum opvangen niet goed is, noch voor de ene groep, noch voor de andere.

Die 50 vluchtelingen – zoals ik heb voorgesteld aan de Ministerraad – kunnen ook op verschillende tijdstippen aankomen. Men kan bijvoorbeeld werken met om de twee maanden een groep van tien vluchtelingen, zodat men niet ineens in onthaal voor 50 mensen hoeft te voorzien dat vaak zou leegstaan. Men kan daardoor het onthaal spreiden in de tijd.

Ik moet zeggen dat verschillende organisaties, zoals Vluchtelingenwerk Vlaanderen en CIRE, zich al hebben geëngageerd te participeren in die onthaalprojecten. Wij moeten natuurlijk nog starten met de concrete uitwerking.

Wat het statuut van bescherming betreft, ik ben voorstander hun het statuut van vluchteling te geven. Het is het Commissariaat-Generaal dat op voordracht van dossiers van UNHCR die mensen volgens onze wetgeving en volgens de Conventie van Genève het statuut van vluchteling zal geven.

Waarom heb ik die missie naar Kenia ondernomen, samen met mijn Nederlandse collega Ernst Hirsch Ballin? Natuurlijk omdat men in Nederland al 30 of 35 jaar ervaring heeft met uitgenodigde vluchtelingen, zoals zij ze noemen. Dat is de reden waarom ik op zijn uitnodiging ben ingegaan om de vluchtelingenkampen in Kenia te bezoeken. Tijdens die studiereis heb ik met eigen ogen de grote nood aan bescherming kunnen vaststellen van vluchtelingen. Het gaat om vluchtelingen die al jaren in erg preciaire omstandigheden overleven in vluchtelingenkampen.

Tijdens die studiereis heb ik verder het belang gezien van selectiemissies. Men kan ook selecteren op dossier. Vroeger deed men dat in Nederland, maar men is daar van afgestapt. Nu doet men bijna alles via selectiemissies. Ik moet zeggen dat de meerwaarde van een missie toch wel heel groot is omdat men een dossier veel beter kan inschatten als men met de persoon zelf heeft gesproken. Men behoudt op die manier ook de controle over de selectie van de vluchtelingen voor hervestiging.

De afgelopen jaren hebben medewerkers van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen overigens deelgenomen aan twee twinningprojecten inzake hervestiging.

In het raam daarvan hebben zij meegewerkt aan projecten met enerzijds Nederland en anderzijds Ierland en het Verenigd Koninkrijk. Zij hebben dus zelf ook al expertise kunnen opdoen, niet met resettlement bij ons, maar wel met de manier waarop Ierland, het Verenigd Koninkrijk en Nederland het resettlement in hun land aanpakken, want daar bestaat die expertise al.

Tot slot wil ik nog zeggen dat dit past in een globaal asiel- en migratiebeleid. Resettlement biedt de mogelijkheid om bescherming te bieden aan uiterst kwetsbare groepen die zich in een erg preciaire situatie bevinden en daar niet op de nodige bescherming kunnen rekenen. Resettlement is ook een volledig controleerbaar en beheersbaar beschermingsmechanisme. Ons land kan autonoom beslissen hoeveel vluchtelingen we via resettlement naar België willen laten komen. Als overheid behouden we zelf de autoriteit over de selectie van die vluchtelingen.

In een rijk land zoals België is het voor mij altijd een van de elementen geweest, niet om op een bepaald moment de asielprocedure te vervangen, maar, integendeel, complementair, naast de andere procedures die we in ons land kennen, zoals studentenvisa, gezinshereniging, economische migratie of asiel. Resettlement is volgens mij daartoe ook een van de elementen.

07.03 Leen Dierick (CD&V): Mevrouw de minister, bedankt voor uw zeer uitgebreid en positief antwoord. Ik denk dat het alleen maar kan worden toegejuicht dat België daar nu ook aan meedoet. Het is een eerste stap. Het zijn er maar 50, maar wie het kleine niet eert, is het grote niet waard, zal ik maar zeggen. Het is een pilootproject.

Het is dan ook goed dat er expertise en informatie wordt uitgewisseld met landen die dat al jaren doen. Dat kan ik alleen maar toejuichen.

Resettlement is inderdaad een heel belangrijk onderdeel in een humanitair asielbeleid. Ik denk dat we er ook naar moeten streven om zo veel mogelijk afspraken op Europees niveau te maken, zodat we de problematiek globaal aanpakken.

Ik dank u voor dat initiatief.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Le **président**: Les questions n° 9920 et 9923 de M. Bonte et la question n° 10048 de Mme Salvi sont reportées.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.50 uur.

La réunion publique de commission est levée à 11.50 heures.